Nr. 4. Lwów, 15. kwietnia 1927 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LWOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika urzędowego": Lwów, Urząd Wojewódzki.

Cena numeru pojedynczego 30 groszy. „Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz jednoszpaltowy 10 groszy, najmniej 1 Złp.

III. WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

L. SA. 5199 ex 1927.

We Lwowie, dnia 15 kwietnia 1927 r.

WYBORY DO REPREZENTACYJ GMINNYCH

IV. Koło wyborcze.

W związku z mającem nastąpić w najbliższym czasie przeprowadzeniem wyborów do reprezentacyj gminnych oznajmiam, że wybory te odbędą się na podstawie postanowień Ordynacji wyborczej gminnej z 12 sierpnia 1866 r. Dz. U. Kr. Nr. 19 oraz rozporządzenia b. Polskiej Komisji Likwidacyjnej w Krakowie z 23 listopada 1918 r. L. 596/Adm., którem wprowadzono IV. Koło wyborcze.

Celem przypomnienia także szerszem kołom ludności treści tego rozporządzenia podaję je poniżej w brzmieniu obowiązującem:

Polska Komisja Likwidacyjna — Wydział Administracji L. 596/P. K. L. Adm.

Kraków, dnia 10 grudnia 1918 r.

Rozporządzenie

w sprawie rozszerzenia prawa wyborczego

do Rad gminnych.

Chcąc zapewnić warstwom społecznym nie mającym dotąd prawa wyborczego do rad gminnych reprezentację w tychże radach, postanowiła Polska Komisja Likwidacyjna na posiedzeniu z dn. 23 listopada 1918 dodać do obecnych trzech kół wyborczych 4-te Koło liczące tyle mandatów, ile ich miało dotychczasowe jedno Koło wyborcze.

Prawo wyborcze w 4-tem kole wyborczem uzyskują pełnoletni obywatele bez różnicy płci, nie mający prawa wyborczego w dotychczasowych 3-ch Kołach wyborczych, a zamieszkali w gminie od roku, licząc od dnia rozpisania wyborów.

Wobec powyższych postanowień, powołane do rad miejscowych mogą być także kobiety, nadto także obywatele byłego Królestwa Polskiego, oraz Poznańskiego.

Wojewoda: *Dr. Garapich.*

VII. WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

L. OS. 4530 ex 1927 r.

Lwów, dnia 5 kwietnia 1927 r.

OKÓLNIK!

W sprawie wyłudzania wsparć przez włóczęgów.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa lwowskiego oraz do Pana Prezydenta kr. st. miasta Lwowa.

Według doniesienia kompetentnych władz: 1) Władysław Gliwny, syn Ignacego i Marjanny, ur. w r. 1896, z Łodzi, 2) Anna Jurkiewicz, córka Jana i Katarzyny, lat 20, z gminy Myślatycz (pow. mościcki), 3) Antoni Suczek, syn Michała i Katarzyny, ur. w r. 1904 z Żołyni (pow. Łańcucki), 4) Stanisław Strigiel, syn Gustawa i Marji z Sanoka, 5) Filip Roth, v. Ringel s. Mozesa i Racheli, z Sanoka, 6) Wolf Ber Margules, syn Mozesa i Sary, ur. w r. 1879 z gminy Bzowicy (pow. Zborów, woj. tarnopolskie), 7) Karol Petryszyn, lat 23, syn Parańki, z gminy Jazienica ruska (pow. Kamionka str., woj. tarnopolskie), 8) Jan Szydłak, syn Michała i Anny ur. w r. 1874, z Rodatycz, (pow. Gródek Jagielloński), 9) Władysław Paździor ur. w r. 1899 z gminy Dąbie (pow. Mielec, woj. krakowskie), 10) Jan Szywała, syn Franciszka i Anny ur. w r. 1876 w Woli batorskiej powiat Bochnia i tam przynależny z 8-letnim synem (woj. krakowskie), 11) Paluch Aniela, ur. w r. 1902 w Strumianach powiat Wieliczka i tam przynależna (woj. krakowskie), 12) Bujak Stanisław, syn Alojzego i Salomei, urodzony

w Wokowicach, powiat Brzesko i tam przynależny (woj. krakowskie), 13) Gaczorek Piotr, syn Jakóba i Magdaleny ur. w r. 1862, przynależny do gminy Polanka Haller, powiat Kraków, 14) Stefan Jakób Tymiński, ur. w r. 1906, syn Jana i Rozalji z gm. Skrzyszew (pow. Łupków — woj. lubelskie, 15) Józef Tymiński, ur. w r. 1908, syn Jana i Rozalji, z gm. Skrzyszew, czasowo zamieszkały w kol. Korwacz, gm. Celiny pow. Łupków (woj. lubelskie), 16) Juljanna Tytoń ur. w r. 1895, córka Wawrzyńca i Anny z gm. Krasnobród (pow. Zamość, woj. lubelskie), 17) Rozalja Tytoń ur. w r. 1899, córka Wawrzyńca i Anny, ze wsi Majdan Nepryski, gm. Krasnobród, pow. Zamość (woj. lubelskie), 18) Jan Kotas, syn Jana ze wsi Gończyce, gm. Sobolew, pow. Garwolin, (woj. lubelskie), 19) Antoni Kwiatek, syn Wincentego i Wiktorji ur. w r. 1907, ze wsi Górka Lubartowska, gm. Tarło pow. Lubartów (woj. lubelskie), 20) Piotr Nowak, ur. w r. 1900, syn Macieja i Wiktorji, z Brzeźnia (pow. obornicki, woj. poznańskie), 21) Aleksander Osiński, s. Adama i Magdaleny, lat 23, z Pabjanic (pow. łaski, woj. łódzkie), 22) Jan Lewandowski, lat 21, syn Wojciecha i Ewy, z Pabjanic (pow. łaski, woj. łódzkie), 23) Józef Grabowski, syn Adama i Antoniny, z Kalisza, (woj. łódzkie), 24) Katarzyna Słuka, lat 27, córka Pańka i Marji, z gminy Bojaniec (pow. Żółkiewski), 25) Wiszniewski Ambroży, syn Jarosława i Anieli, urodz. w 1872 r. przynależny do gm. Szczurzyńskiej, pow. Łuckiego (woj. wołyńskie), 26) Mroczkowski Walenty, syn Piotra i Anieli, ur. w r. 1895, przynależny do gm. Rożyszcze pow. Łuckiego (woj. wołyńskie), 27) Kozłowski Mikołaj, syn Walentego i Paraskiewy lat 20, przynależny do gm. Różyńskiej, pow. Łuckiego (woj. wołyńskie), 28) Danik Szymon, urodz. w r. 1874, nieślubny syn Katarzyny, z gminy Wygiełzów, pow. Chrzanów (woj. krakowskie), 29) Gaczorek Franciszek, urodzony 7 października 1863 w Polance Haller (Grabie) pow. Kraków i tam przynależny (woj. krakowskie), 30) Celarek Tomasz, syn Franciszka i Salomei, ur. w r. 1895 w Zagórzu pow. Chrzanów (woj. krakowskie) z żoną Martą z Wilichów, 31) Sojka Jan, syn Franciszka i Heleny ur. w r. 1891 w Zagórzu, pow. Chrzanów (woj. krakowskie), 32) Nosalski Jarosław, były pisarz gminny w Dobczycach, pow. Wieliczka (woj. krakowskie) i 33) Roman Malinowski, syn Jana i Wiktorji, ur. w r. 1895, ze Stepetówki (pow. Przemyśl) czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają od zwierzchności gminnych ich chwilowego miejsca pobytu datki pieniężne i to pod rozmaitymi pozorami (n. p. pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca przynależności, utrzymania i t. p.).

Osoby te nie posiadają, względnie utraciły już prawo do opieki trwałej, w gminach przez nie częstokroć nawet fałszywie zapodanych.

Dla zapobieżenia zatem dalszym nadużyciom z ich strony należy nazwiska ich podać do wiadomości wszystkich zwierzchności gminnych i magistratów miast w tamtejszym powiecie, ostrzegając je, aby tym osobom nie udzielały żadnych wsparć, ani pomocy, albowiem zapodane przez nie rzekome gminy przynależności zastrzegają się, że nie będą w przyszłości więcej zwracały udzielanych wsparć.

Za Wojewodę: *Maszkowski.*

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł referendarzy VII st. sł. Leonarda Chrzanowskiego z Sokala do Przemyśla, Adama Chitry'ego z Łańcuta do Drohobycza, i urzędnika referendarskiego VII st. sł. Eugenjusza Molickiego z Rudek do Gródka Jagiellońskiego.

P. Wojewoda przeniósł referendarzy VIII st. sł. Dr. Jana Zarugiewicza z Drohobycza do Łańcuta, Władysława Strońskiego z Gródka Jagiellońskiego do Sokala, Adama Bańkowskiego ze Starego Sambora do Jaworowa, Stanisława Bałusza z Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie do Starostwa w Rudkach, urzędników I. kateg. VIII st. sł. Walerego Łysakowskiego z Jaworowa do Dyrekcji Policji we Lwowie, Mieczysława Mazurkiewicza ze Lwowa do Lubaczowa, oraz praktykantów administr. I. kateg. Mieczysława Skotnickiego z Urzędu Wojew. do Starostwa w Rawie ruskiej, a Józefa Czernecklego z Lubaczowa do Starego Sambora.

P. Wojewoda przeniósł: urzędnika IX st. sł. III. kategorji Mieczysława Szandrowskiego z Dyrekcji Policji we Lwowie do Urzędu Wojewódzkiego i urzędnika XI st. sł. III. kategorji Stanisława Daszyńskiego, z Urzędu Wojewódzkiego do Dyrekcji Policji we Lwowie.

P. Wojewoda dopuścił Aleksandra Rybaka z Łańcuta do praktyki na stanowisko III. kategorji państwowej administracji ogólnej i przydzielił go do służby w Starostwie w Brzozowie.

P. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł powiatowych lekarzy weterynaryjnych: Marjana Strowskiego ze Lwowa do Starostwa w Dobromilu, a Jana Stanisława Kwiecińskiego z Bóbrki do Starostwa w Tarnobrzegu.

Pan Minister Robót Publicznych przeniósł następujących urzędników etatu Lwowskiej Okr. Dyrekcji Robót Publicznych na etat Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim. przydzielając ich do służby ostatnio wymienionej Dyreckji: Inż. Franciszka Południewskiego, radcę budownictwa w VI st. sł. ze Lwowa poruczając mu kierownictwo O. D. R. P. w Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim, Inż. Edwarda Ważnego, referendarza w VI st. sł. ze Lwowa, Inż. Mieczysława Lerskiego, urzędnika techn. I. kat. VII st. sł. ze Lwowa, Inż. Tadeusza Bauera, refendarza w VII st. sł. ze Lwowa, Inż. Feliksa Goldberga, urzędnika techn. I. kat. VII st. sł. ze Lwowa, Inż. Zygmunta Herzoga, inżyniera powiatowego w VII st. sł. ze Złoczowa, Inż. Stefana Ohly'ego, urzędnika techn. I. kat. VIII st. sł. ze Lwowa, Jana Czerwińskiego, urzędnika III kat. IX st. sł. ze Stryja, Inż. Dymitra Kaszubińskiego, urzędnika techn. I. kat. VI st. sł. z Jarosławia

do Stryja, przy równoczesnem powierzeniu mu kierownictwa Państw. Zarządu Drogowego w Stryju, Inż. Teofila Hornickiego, referendarza w VII st. sł. ze Sambora do Turki n/S przy równoczesnem powierzeniu mu kierownictwa Państwowego Zarządu Drogowego w Turce.

Pan Minister Robót Publicznych przeniósł następujących urzędników etatu Lwowskiej O. D. R. P. na etat Dyrekcji Robót Publicznych Wojew. Tarnopolskiego, przydzielając ich do służby w ostatnio wymienionej Dyrekcji: Inż. Władysława Burgielskiego, inżyniera powiatowego w VI st. sł. ze Lwowa, poruczając mu kierownictwo ODRP. Wojew. Tarnopolskiego, Referendarzy w VII st. sł. Inż. Ozjasza Hirschberga, Inż. Dra Czesława Thulliego i Inż. Aleksandra Boberskiego ze Lwowa Urzędników techn. I. kat. VII st. sł. Inż. Wiktora Sabińskiego i inż. Kornela Paara ze Lwowa, Inż. powiatowego w VII st. sł., Inż. Mieczysława Artychowskiego ze Stryja, Urzędników technicznych I. kateg. w VIII st. sł. Inż. Wojciecha Swoła ze Lwowa i Inż. Mikołaja Bogdanowicza z Krosna. Urzędników kontraktowych, kancelaryjnych a to Fryderyka Dangelmaiera z uposażeniem XI st. sł. i Wilhelminę Lancetównę z uposażeniem w XII st. sł. ze Lwowa.

OGŁOSZENIA.

L. RW. 1759 ex 1927 r.

Lwów, dnia 18 marca 1927 r.

Przeciętna cena targowa na świnie bite w lutym 1927 r.

Przeciętna cena targowa świń bitych notowana urzędownie we Lwowie, w miesiącu lutym 1927, która w myśl § 52 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 (Dz. pp. Nr. 177) ma służyć za podstawę do wymiaru odszkodowania za świnie rzeźne zabite na obszarze Województwa lwowskiego z urzędu lub padłe wskutek szczepienia zarządzonego przez Władze w miesiącu marcu 1927 wynosi 2 zł. 80 gr. za 1 k.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Za Wojewodę: *Inż. Groblewski.*

L. RW. 2454 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1927.

Przeciętna cena targowa za świnie bite w marcu 1927 r.

Przeciętna cena targowa świń bitych notowana urzędownie we Lwowie, w miesiącu marcu 1927, która w myśl § 52 ustawy z 6 sierpnia 1909 (Dz. p. p. Nr. 177) ma służyć za podstawę do wymiaru odszkodowania za świnie rzeźne zabite na obszarze Województwa lwowskiego z urzędu lub padłe wskutek szczepienia zarządzonego przez Władze w miesiącu kwietniu 1927, wynosi 2 zł. 85 gr. za 1 kg.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Za Wojewodę: Inż. *Groblewski.*

L. SA. 3529 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 30 marca 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że W. Zgromadzenie S. S. Opatrzności we Lwowie, wniosło prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody na potoku Zamłyńskim w Rodatyczach, celem poruszania młyna w Rodatyczach.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Gródku Jagiellońskim, w czasie od 11 kwietnia 1927 do 14 maja 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 17 maja 1927 r., godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie Zgromadzenia SS. Opatrzności w Rodatyczach.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno - prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3342 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 7 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Eljasz i Lina Diamantstein, właściciele dóbr w Arłamowskiej Woli, wnieśli prośbę o udzielenie im po myśli ustępu 1 p. 4 art. 45 powołanej ustawy wodno-prawnego pozwolenia na piętrzenie wody potoku Czarnego w Arłamowskiej Woli, celem u-

tworzenia stawu rybnego o powierzchni około 3 ha, tudzież dla popędu odbudować się mającego młyna na parceli bud. Nr. 139 w tej gminie.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Mościskach w czasie od 20 kwietnia 1927 do 20 maja 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 27 maja 1927 r. godz. 11 rano.

Punkt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Arłanowskiej Woli.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno - prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 18919 ex 1926 r.

We Lwowie, dnia 7 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Dr. Emil P a r n a s, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa piętrzenia wody na potoku Łówcza, celem poruszania młyna w Lublińcu nowym.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Lubaczowie, w czasie od 20 kwietnia 1927 do 14 maja 1927, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 19 maj 1927 r., godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie Dr. Emila Parnasa w Lublińcu nowym.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno - prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 1650 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 7 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że spółka akcyjna „Polskie Fabryki Maszyn i Wagonów L. Zieleniewski w Krakowie, Lwowie i Sanoku, Fabryka sanocka — wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli ustępu 1 p. 1 art. 45 oraz art. 25 w związku z art. 22/1 powołanej ustawy, wodnoprawnego pozwolenia na skanalizowanie terenu fabryki w Posadzie Olchowskiej, dla odprowdzania wody opadowej i zużytej do rzeki Sanu kanałem betonowym wgłębnym, kończącym się na lewym brzegu Sanu w km. 281.400 względnie o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy wspomnianych praw, które prosząca spółka akcyjna ma od szeregu lat wykonywać. Ujście kanału ma być ułożone na gruntach funduszu regulacji rzeki Sanu, a rurociąg betonowy ma między innemi być przeprowadzony pod torem kolejowym Nowy Zagórz - Stróże w km. 108—720 tej linji kolejowej.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Sanoku w czasie od 20 kwietnia 1927 do 15 maja 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 20 maja 1927 r., godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji w Kancelarji Fabryki Sanockiej w Posadzie Olchowskiej.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie

urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, względnie brzegu, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petentkę — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno - prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 4800 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 11 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Państwowy Zarząd Wodny w Samborze pismem z dnia 23 marca 1927 L. 465 wniósł do tut. Urzędu prośbę o odgraniczenie po myśli art. 9 powołanej ustawy, położonych w gminach Kulczyce rustykalne i szlacheckie oraz w gminie Krużyki gruntów uzyskanych wskutek regulacji rzeki Dniestru na przestrzeni km. 2‘970—7‘740.

Projekt techniczny odgraniczenia wraz z wykazem wchodzących w łożysko będą wyzerwanych przez wodę i ich właścicieli będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Samborze, w czasie od 1 maja do 20 maja 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko projektowanemu odgraniczeniu.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy technicznego rozpocznie się dnia 8 czerwca 1927 o godzinie 11 przedpołudniem i trwać będzie w tym dniu, a w miarę potrzeby również w dniach następnych.

Punkt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Kulczycach szlacheckich.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw odgraniczeniu żadnych zarzutów, tracą do nich prawo.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 2745 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 kwietnia 1927. r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr. 102 poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Wacław R o k o s s o w s k i w Kulawie, pełnomocnik spadkobierców ś. p. Wilhelma S t a n k a, wniósł do tut. Urzędu prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252—254 powołanej ustawy, prawa piętrzenia wody potoku Derewenka, celem utrzymywania stawu na parc. lk. 2803 i dla popędu młyna wodnego w Kulawie, powiat Żółkiew.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Żółkwi, w czasie od dnia 1-go do 28-go maja 1927 r., dokad też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 30 maja godz. 10.30 rano.

Punkt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Kulawie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3683 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936 Urzad Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Paweł S a p i e h a, wniósł prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252—254 powołanej ustawy prawa utrzymywania w Hrebennem na potoku Prudnik młyna i tartaku.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wgladu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od dnia 25 kwietnia 1927 do 16 maja 1927 r., gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jakó również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 24 maja 1927 r.. godz. 16-ta (4 popołudniu).

Punkt zborny Komisji przy młynie i tartaku w Hrebennem.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie

urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 2847 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 Dz. U. Nr. 102, poz. 936 Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Paweł S a p i e h a, wniósł prośbę o udzielenie mu, po myśli ustępu 1, p. 4 art. 45 powołanej ustawy wodno-prawnego pozwolenia na piętrzenie wody rzeki R a t y w Hołem rawskiem, celem poruszania młyna wodnego turbinowego w tej miejscowości.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od 25 kwietnia 1927 do 16 maja 1927, gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 25 maja 1927 — godz. 8 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Borowem ad Hołe rawskie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 4575 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r., Dz. U .Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Paweł S a p i e h a, wniósł prośbę o udzielenie mu, po myśli ustępu 1 p. 4 art. 45, powołanej ustawy, wodno-prawnego pozwolenia na odbudowę młyna wodnego w Mostach Małych, na rzece S o ł o k i j i, w szczególności na prawo piętrzenia wody rzeki Sołokiji, utrzymywania młynówki i szluzy upustowej.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie, (I-sze piętro. pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w Rawie ruskiej, w czasie od dnia 25 kwietnia 1927 r., do dnia 16 maja 1927 r., gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 24 maja 1927, godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy stacji kolejowej w Hrebennem.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie. lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3973 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r., Dz. U. Nr. 192, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Wydział Rady Powiatowej w Przemyślu, pismem z dnia 5 marca 1927 r., L. 858/27 wniósł prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252—254 powołanej ustawy prawa utrzymywania przewozu linowego na rzece Sanie w miejscu, gdzie droga gminna pg. 1761 z Dusowiec z lewego brzegu prowadzi przez San na prawy brzeg rzeki przez pastwisko gminne pg. 1805/1 do wsi Chałupki Dusowskie.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwie w Przemyślu, w czasie od 10 do 31 maja 1927 r., dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesie-

nia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziaie znawcy technicznego wyznacza się na dzień 3 czerwca 1927 godz. 16 (4 popoł.).

Punt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Dusowcach.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 3962 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 15 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r., Dz. U. Nr. 102, poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Wydział Rady Powiatowej w Przemyślu, pismem z dnia 5 marca 1927 L. 857/27 wniósł prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa utrzymywania przewozu linowego na Sanie w miejscu, gdzie droga gminna pg. 454/1 w Baryczu (pow. przemyski) z prawego brzegu prowadzi przez San na lewy brzeg rzeki przez pg. 1242, stanowiącą własność funduszu regulacyjnego rzeki Sanu do wsi Sośnica (pow. jarosławski).

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 55) oraz w Starostwach w Przemyślu i w Jarosławiu, w czasie od 10 do 31 maja 1927 r., dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 3 czerwca 1927 r., godz. 11.15 rano.

Punkt zborny Komisji w Urzędzie gminnym w Baryczu.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

L. SA. 1484 ex 1927 r.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1927 r.

W myśl ustępu 2 art. 195 ustawy wodnej, z dnia 19 września 1922 r., Dz. U. Nr. 102 poz. 936, Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że akc. Tow. „C h o d o r ó w" dla przemysłu cukrowniczego, wniosło prośbę o utrzymanie w mocy, po myśli art. 252 — 254 powołanej ustawy prawa utrzymywania stawu i młyna wodnego turbinowego w Chodorowie, na potoku Ł u g.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznem, wyjaśniającem sposób wykonania budowli i urządzeń będą wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie (I-sze piętro, pokój Nr. 51) oraz w Starostwie w B ó b r c e, w czasie od 25 kwietnia 1927 do 16 maja 1927 r., gdzie też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko uznaniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 27 maja 1927 r. godz. 9 rano.

Punkt zborny Komisji przy młynie w Chodorowie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw uznaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania uznanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Urząd Wojewódzki ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petenta — nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Za Wojewodę: *Leurman.*

Starostwo w Nisku.

L. 5807/27.3.

Nisko, dnia 16 marca 1927.

Zwierzchność gminna w Dąbrówce wniosła prośbę do Województwa o udzielenie zezwo-

lenia na urządzenie przewozu łodzią na rzece Tanew w celach komunikacyjnych między Dąbrówką i Ulanowem na przestrzeni, gdzie rzeka Tanew stanowi granicę między gminami katastr. Dąbrówka i Ulanów.

Podając powyższą prośbę do publicznej wiadomości Starostwo na podstawie upoważnienia udzielonego przez Województwo lwowskie reskryptemz dnia 2 marca b. r. L. SA. 1592/27, zarz. po myśli art. 195, ustawy wodnej z dnia 19/9 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936, dochodzenie wodnoprawne na miejscu na dzień 2 maja 1927, o godzinie 10 rano przy współudziale znawcy hydrotechnicznego i stron interesowanych.

Projekt urządzenia, plany i akta w powyższej sprawie wyłożone są do publicznego wglądu w biurze Nr. 3, Starostwa w Nisku w godzinach urzędowych w czasie od 21 marca 1927, do 30 kwietnia -927.

W tym czasie a następnie przy samem dochodzeniu na miejscu można wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciw udzieleniu zezwolenia jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania.

Ci, którzy we wskazanym terminie lub w czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Sługocki.*

Starostwo w Łańcucie.

L. 2778/927 Ch

Łańcut, dnia 18 marca 1927.

Wydział powiatowy w Łańcucie wniósł prośbę o kosens wodno-prawny na urządzenie i utrzymywanie przewozu linowego na rzece Wisłoku w gminie Czarna w powiecie łańcuckim położonej.

Ponieważ Urząd Wojewódzki wyznaczył po myśli ust. 1. art. 190 w związku z ust. 1 lit. a art. 186 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 Starostwo łańcuckie do przeprowadzenia wodno-prawnego dochodzenia w tej sprawie przeto zarządzam postępowanie wodnoprawne na miejscu w Czarnej w dniu 28 maja 1927 o godzinie 10-tej rano, co podaję do publicznej wiadomości z pouczeniem, że odnośny projekt techniczny można przejrzeć od dnia 1 maja 1927 przez dni 14 w biurze Referenta spraw wodnych w Starostwie w godzinach urzędowych.

Ewentualne ustne lub pisemne zarzuty jak również żądania wniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowań można wnosić przed terminem rozprawy wodnej do Starostwa w Łańcucie następnie zaś przy rozprawie komisyjnej na ręce przewodniczącego przyczem ostrzegam, że ci którzy we wskazanym terminie nie wniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie lub odszkodowania gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Łodziński.*

Starostwo w Łańcucie.

L. 5749/927 Ch.

Łańcut, dnia 22 marca 1927 r.

Jan Pelc z Giedlarowej wniósł prośbę o konsentowanie i wpis do księgi wodnej młyna wodnego w gminie Giedlarowej powiat Łańcut poruszanego wodą potoku Błotnia.

Ponieważ Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 11 grudnia 1926 L. SA. 17412 ex 1926 poruczył po myśli ust. 1 art. 190 w związku z ustępem 1 lit. b. p. 4 art. 186 ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. N. Rz. Nr. 102 poz. 936 Starostwu w Łańcucie przeprowadzenie wodno-prawnego dochodzenia w tej sprawie — przeto zarządzam dochodzenia wodno-prawne na miejscu w Giedlarowie w dniu **25 maja 1927** o godz. 9-tej rano co podaję do publicznej wiadomości z pouczeniem, że odnośny projekt techniczny można przejrzeć od dnia 1/5 1927 do dnia 14 maja 1927 t. j. przez dni 14-ście w biurze referenta spraw wodnych w Starostwie w godzinach urzędowych.

Zarzuty przeciw udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie zniesienia i utrzymywania urządzeń wypłaty odszkodowań można wnosić przed terminem rozprawy komisyjnej do Starostwa względnie przy samej rozprawie komisyjnej przyczem ostrzegam. że ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu podanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie lub odszkodowania gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsięvbiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Łodziński.*

Starostwo w Brzozowie.

L. 3611/3.

Brzozów, dnia 16 marca 1927 r.

Jan Ekiert z Haczowa wniósł prośbę o udzielenie mu zezwolenia na przebudowę jazu służącego do spiątrzania wody no potoku bez nazwy, oznaczonym parcelą lk. 4320 w Haczowie, celem poruszania młyna wodnego, wybudowanego na parceli grunt. lk. 168 w Haczowie, o jednym kole i kamieniu młyńskim średnicy 80 cm.

Nowy jaz ma być betonowym i zbudowanym ma być poniżej poprzedniego drewnianego w odległości 1 m 20 cm.

Starostwo działając na mocy upoważnienia Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z dnia 28 października 1926 L. SA. 13549 ex 1926, wyznacza termin dochodzenia komisyjnego na miejscu w Haczowie na dzień 14 maja 1927 r. o godzinie 10 przed południem.

Plany i szczegółowe opisy techniczne wyłożone będą do wglądu w Starostwie w Brzozowie biuro Nr. 10 od 20 marca do 13 maja 1927 w godzinach urzędowych.

W powyższym terminie a najpóźniej podczas dochodzenia komisyjnego na miejscu można wnosić pisemne lub protokolarne zarzuty przeciwko udzieleniu zezwolenia na przebudowę jazu, jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń, jak i wypłaty odszkodowań.

Przestrzega się, że osoby, które w podanym wyżej terminie nie podniosą żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw wykonywaniu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Przy dochodzeniu komisyjnem rozpatrzone będą także zarzuty rekursu Józefa Ekierta, Tekli Szmyd, Marjanny Ekiert, Gerarda Stepka i Pawła Wojtunia z Haczowa wniesionego przeciw orzeczeniu Starostwa z dnia 4 października 1924 L. 18554/24, jak również ustalone i zbadane zostaną zarzuty podniesione prze Jana Ekierta w rekursie wniesionym przeciw orzeczeniu Starostwa z dnia 22 maja 1926 L. 16611/26.

Starosta: wz. *Androchowicz.*

Starostwo w Przeworsku.

L. 1779/27.

Przeworsk, dnia 18 lutego 1927 r.

Zwierzchność gminna w Gniewczynie trynieckiej wniosła do tutejszego Starostwa prośbę o udzielenie zezwolenia na urządzenie promu na rzece Wisłoku.

Podając powyższą prośbę do wiadomości, Starostwo działając w zastępstwie i w imieniu Województwa lwowskiego na zasadzie reskryptu z 27 stycznia 1927 L. SA. 541 ex 1927, którym Województwo to poruczyło Starostwu przeprowadzenie wodno-prawnego dochodzenia w niniejszej sprawie, rozpisuję i ogłasza rozprawę wodną po myśli postanowień art. 195 do 200 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. u. Rz. P. Nr. 102, poz. 936 na dzień 21 kwietnia b. r. o godzinie 9 rano na miejscu projektowanego przewozu przy udziale rzeczoznawcy technicznego i stron interesowanych.

Projekta, plany i akta w powyższej sprawie wyłożone są do publicznego wglądu w biurze Nr. 6 Starostwa w Przeworsku w godzinach urzędowych w czasie od 1 do 28 marca b. r.

Podania lub protokolarne oświadczenia przeciw prośbie, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowań można wnosić przed terminem rozprawy wodnej do Starostwa, następnie przy samej rozprawie w dniu 21 kwietnia b. r. na ręce przewodniczącego komisji, przyczem ostrzega się wszystkich interesowanych, że ci, którzy we wskazanym terminie, lub w czasie dochodzenia komfisyjnego nie podniosą zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania prawa użytkowania wody żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby urządzenia te nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Olszewski.*

Starostwo w Drohobyczu.

L. B. 1593/1.

Drohobycz, dnia 29 marca 1927 r.

Starostwo w Drohobyczu na podanie Tow. Naft. „Standard-Nobel“ w Polsce SA. w Borysławiu z dnia 4 marca 1927 wyznacza termin komisyjnego dochodzenia na miejscu po myśli art. 198 ust. wodnej z 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 na dzień 11 i 12 maja b. r. o godzinie 10 rano w Borysławiu na miejscu w sprawie zbadania dopuszczalności wydania petentce zezwolenia wodno-prawnego po myśli art. 24 wyżej powołanej ustawy na ujęcie i pobór wody dla kopalń „Ratoczyn“ i „San-Sabba“ petentki z potoku Ratoczyny i dopływów jego bez nazwy na pgrt. lkat. 868/1 gminy Borysław w ilości 09'9 L/S przy stanie wody Q0, 1'3 L/S przy stanie Q1, 2'5 L/S przy stanie Q2. Równocześnie na prośbę petentki zarządza Starostwo w trakcie powyższego dochodzenia komisyjnego przeprowadzenia po myśli art. 58 cyt. na wstępie ustawy wodnej postępowania wyrównawczego celem unormowania poboru wody przez wszystkich uprawnionych.

O tem zawiadamia się interesowane strony z uwagą, że ewentualne zarzuty można wnosić pisemnie do tut. Starostwa w czasie od 1 kwietnia b. r. do 10 maja b. r. włącznie lub zgłosić najpóźniej przy dochodzeniu komisyjnem. Zaniedbanie wniesienia zarzutów we wskazanym terminie spowoduje utratę tego prawa. Punkt zborny dla członków komisji i stron w kancelarji „Oleju skalnego w Borysławiu godz. 10 rano.

Opis i plany dotyczące znajdują się do przeglądu interesowanych w Starostwie w biurze Nr. 6 u referenta spraw przemysłowych w czasie od 1 kwietnia do 10 maja b. r. od godz. 11 do 1 w południe.

Starosta: *Gawlikowski.*

Starostwo w Lisku.

L. 2863 ex 1927 r.

Lisko, dnia 24 marca 1927 r.

W myśl art. 195 ust. 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 Starostwo w Lisku działając w zastępstwie i imieniu Województwa stosownie do reskryptu Województwa z dnia 5 listopada 1026 L. SA. 14682 podaje do wiadomości publicznej że:

1) Semko Łuczka w Łubnem wniósł prośbę o udzielenie pozwolenia wodno-prawnego na wyzyskanie siły wodnej potoku Jabłonka w urządzić się mającym młynie i tartaku wodnym na parceli bud. 12 w Łubnem powiat Lisko.

Projekt przewiduje spiętrzenie wody za pomoca istniejącego już jazu stałego o konstrukcji drewnianej długości 20 m, wysokości 1.75 m,

Uzyskana siła wodna ma służyć do poruszania dwóch kamieni młyńskich i jednej piły tartacznej.

Budynek wykonany z drzewa.

2) Projekt techniczny wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od dnia 15 kwietnia do dnia 18 maja 1927 r. w Starostwie w Lisku biuro Nr. 3 dokąd należy wnosić podania lub protoko-

larne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Złożone po upływie powyższego terminu podania o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody zamierzone przez wymienione przedsiębiorstwo nie będą rozpatrywane w temsamem postępowaniu.

Termin komisyjnego dochodzenia przy udziale rzeczoznawców wyznacza się na dzień 18 maja 1927 r. godzina 10-ta p. p. w Urzędzie gminnym w Łubnem i na miejscu budowli celem stwierdzenia warunków zezwolenia i zbadania ewentualnych zarzutów i roszczeń.

Ponieważ projektowane przedsiębiorstwo używania wody połączone jest z zakładem przemysłowym, przeto stosownie do postanowień art. 200 cytowanej ustawy wodnej w terminie wyżej wymienionym odbędzie się równocześnie z dochodzeniem przepisanem ustawą wodną, dochodzenie komisyjne po myśli § 25, 26 i następne ustawy przemysłowej.

Do powyższego terminu można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania do Starostwa w Lisku lub też ustnie do protokołu przy dochodzeniu komisyjnem.

W ten sposób można wnosić zarzuty przeciw dowi jako przemysłowemu z ustawy przemysłowej.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu komisyjnego dochodzenia nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawa i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowań, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedlwić.

Starosta: *Wehrstein.*

Starostwo w Sokalu.

L. 9908/27.

Sokal, dnia 4 kwietnia 1927.

Pan Jan Madeyski, właściciel dóbr w Sielcu bełzkim wniósł prośbę do Starostwa w Sokalu o zezwolenie na urządzenie w gminie kat. Sielec bełzki stawów rybnych.

Starostwo w Sokalu działając na podstawie art. 187 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936 zarządza po myśli art. 195 i następnych cytowanej ustawy wodnej dochodzenia komisyjne na miejscu które się odbęda w dniach 17 i 18 maja 1927 o godzinie 8 przy współudziale znawcy hydrotechnicznego i stron interesowanych.

Punkt zborny Komisji godz. 7.45 stacja kolejowa Sielec nad Ratą.

Projekt techniczny urządzenia można przeglądać w Starostwie w Sokalu w godzinach urzędowych, od dnia 16 kwietnia 1927 do dnia 15 maja 1927.

Wszelkie zarzuty przeciw udzieleniu proszonego zezwolenia jak również wszelkie żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowania można wnosić w powyżej określonym terminie do tut. Starostwa pisemnie lub do protokołu w czasie dochodzeń komisyjnych na miejscu.

Interesowani, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia zarzutów tracą do nich prawo i mogą następnie przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też odszkodowanie, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzgić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Russocki.*

KONKURS.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta weterynaryjnego przy Starostwie w Peczeniżynie z poborami X st. sł.

Podania o nadanie powyższej posady, należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarza weteryn. poświadczenie dotychczasowej praktyki, dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae) wnosić należy do 15 maja b. r. do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Kompetenci, pozostający obecnie w służbie państw. winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda: *Korsak.*

Warszawska Dyrekcja Dróg Wodnych
Wydział Górnej Wisły w Krakowie.

Do L. 717/R.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

na dostawę materjałów faszynowych i kamiennych dla robót regulacyjnych na Wiśle i Sanie w okresie budowlanym od 1 kwietnia 1927 do 31 marca 1928 r.

W biurze Zarządu Dróg Wodnych w Sandomierzu ul. Długosza l. 5, odbędzie się przetarg ofertowy na dostawę: **materjałów faszynowych dnia 20 kwietnia 1927, a materjałów kamiennych dnia 21 kwietnia 1927** w każdym z tych dni o godzinie 11-tej.

Roczne zapotrzebowanie wynosi:

I. Materjałów faszynowych dla przestrzeni Wisły:

1. od km 210 do km 227
   18.000 m^3 faszyn i 3.000 kóp kołków faszynowych,
2. od 227 do km 280
   8.000 m^3 faszyn i 6.000 kóp kołków faszynowych,
3. od km 316 do km 318
   m^3 faszyn, i 2.000 kóp kołków faszynowych,

II. Kamienia łamanego z wykonaniem narzutu, przy użyciu własnych środków holowniczych.

A) Dla przestrzeni Wisły.

1. od km 210 do km 227
   1.000 m^3 kamienia miękkiego, który może być dostarczony Z Piestrza lub Biechowa,

2. od km 227 do km 280
1.000 m^3 kamienia twardego,
3. od km 280 do km 294
800 m^3 kamienia twardego,
5.000 m^3 kamienia miękkiego
4. od km 296 do km 318
300 m^3 kamienia twardego
5.000 m^3 kamienia miękkiego,

B) **Dla przestrzeni Sanu:**
5. od km 58 do km 29
1.500 m^3 kamienia twardego,
6. od km 29 do km 25
1.000 m^3 kamienia twardego,
7. od km 29 do km 0
3.000 m^3 kamienia miękkiego,

Dla każdego z wymienionych odcinków rzeki należy przedłożyć osobną ofertę, ostemplowaną znaczkiem stemplowym na 3 zł. w zamkniętej i opieczętowanej kopercie z napisem:

„Oferta do przetargu na . . . . w dniu . . . . . 1927 w Sandomierzu odbyć się mającego dla rzeki . . . . od km . . . . . do km . . . . .".

Do każdej oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5% od oferowanej jednorocznej dostawy.

Oferty wniesione po godzinie 11-tej rano danego dnia lub do innego urzędu, albo niezaopatrzone w znaczek stemplowy, bez wadjum lub niesporządzone według przepisanego wzoru i zawierającego nieuzasadnione dopiski nie będą uwzględnione.

Do ofert na kamień łamany z łomów dotychczas Zarządowi nieznanych mają być dołączone próbki kamienia w kostkach o krawędzi 10 cm długości z dokładnem podaniem nazwy i położenia kamieniołomu.

Szczegółowych informacji dotyczących jakości, ilości i czasu dostawy oraz szczegółowych i ogólnych warunków dostawy, wzoru oferty i wzoru umowy udzielać będzie w godzinach urzędowych zarząd Dróg Wodnych w Sandomierzu.

Z Warszawskiej Dyrekcji Dróg Wodnych
Wydziału Górnej Wisły

Kraków, dnia 3 kwietnia 1927.

Za Dyrektora: Inż. *Pożniak.*

Wydział Rady powiatowej w Starym Samborze

L. 1084/27

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że 20 kwietnia 1927 o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się publiczna licytacja na oddanie w przedsiębiorstwo dostawy szutrów konserwacyjnych dla dróg powiatowych w tutejszym powiecie w następującej ilości:

1) Dla drogi powiatowej Sambor — Chyrów 1290 m^3,

2) Dla drogi powiatowej Stara Sól—Felsztyn 710 m^3,

3) Dla drogi powiatowej Posada felsztyńska—Błozew 1170 m^3

4) Dla drogi powiatowej Felsztyn—Głęboka 50 m^3

5) Dla drogi powiatowej Topolnica — Turze 1000 m^3,

6) Dla drogi powiatowej Stary Sambor — Kobło 570 m^3,

7) Dla drogi powiatowej Strzyłki — Hołowocko 150 m^3,

8) Dla drogi powiatowej Terszów — Wiciów 650 m^3.

Licytacja odbędzie się tak ustnie jak i za podaniem ofert pisemnych. Każdy oferujący musi złożyć do rąk Komisji licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacji wadjum w wysokości 5 proc. od cen kosztorysowych. Oferty pisemne przyjmowane będą tylko do godziny 11-tej przed południem, poczem nastąpi otwarcie ofert pisemnych i ogłoszenie wyniku licytacji, bez podania powodów i jakiegokolwiek odszkodowania i ogłoszenia nowego przetargu zaraz lub w dniach najbliższych.

Warunki licytacyjne i kosztorysy są do wglądu w biurze Kierownika Powiatowego Zarządu drogowego w każdy wtorek i w dniu licytacji w godzinach urzędowych.

Sekretarz: A. Jagoszewski mp.

Komisarz rządowy: Ks. J. Watulewicz mp.

L. Prot. 1692/27.

OBWIESZCZENIE.

Walne Zgromadzenie Delegatów Zakładu Pensyjnego dla funkcjonarjuszy we Lwowie odbędzie się w niedzielę dnia 22 maja 1927 o godzinie 10-tej przed południem w sali obrad Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, ul. Akademicka 17 I. p. z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie.
2. Wybór weryfikatorów protokołu posiedzenia Walnego Zgromadzenia (§ 35 statutu).
3. Sprawozdanie Wydziału Kierującego za r. 1926 (§ 36 p. 5 statutu).
4. Sprawozdanie rewizorów z zamknięcia rachunkowego za rok 1926 (§ 36 p. 2 i § 45 statutu).
5. Wniosek w sprawie użycia nadwyżki bilansowej II Działu ubezpieczenia dobrowolnego.
6. Powzięcie uchwały co do nabywania względnie pozbywania nieruchomości (§ 36 p. 8 statutu).
7. Przekazane Wydziałowi Kierującemu wnioski.
8. Wybory:
a) uzupełniający do Wydziału Kierującego i Sądu polubownego
b) do Komisji Administracyjnej w Bielsku.
9. Zezwolenie na wydatki z funduszu zapomogowego dla osób bez posady, żyjących w niedostatku (§ 36 p. 9 statutu).
10. Wniosek w sprawie zmiany statutu.
11. Wnioski Delegatów.

Walne Zgromadzenie jest zdolne do powzięcia ważnych uchwał, jeżeli w każdej z obu grup (ubezpieczonych i służbodawców) przynajmniej połowa jest obecną (§ 33 statutu).

W razie braku powyższego kompletu o godz. 10 odbędzie się drugie zgromadzenie tego samego dnia o godzinie 10½ przed południem z tym samym porządkiem obrad, uchwały tego Zgromadzenia będą ważne powzięte bez względu na liczbę obecnych (§ 33 statutu).

Prezes:
Dr. Stesłowicz mp.

Urząd Wojewódzki nadał prawomocnie Mrowi farmacji Natanowi Wassermannowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Magierowie.

Inż. Wincenty Mazurkiewicz, mierniczy przysięgły z siedzibą urzędową w Rzeszowie zrzekł się tytułu i praw mierniczego z dniem 1 kwietnia 1927.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową Bronisławy Hrycajowej nauczycielki ze Strzelisk Starych.

Unieważnia się legitymację Nr. 817 wystawioną na nazwisko Andrzeja Godowskiego post. P. P. w Brodkach pow. Lwów.

L. 179/D.

Przeprowadzenie 10-tej Loterji Państwowej na cele dobroczynne.

Na mocy upoważnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca 1927 r. L. 145/D/27 przystępuje Generalna Dyrekcja do przeprowadzenia 10-tej Państwowej Loterji na cele dobroczynne, której dochód użytym zostanie wyłącznie na subwencjonowanie różnych instytucji dobroczynnych.

W szczególności zostanie wypuszczona ilość 60.000 losów (w połówkach) po cenie 6 zł. za cały los (zatem 3 zł. za połówkę). Wygrane będą wypłacane w gotówce bez żadnych potrąceń.

Wynagrodzenie kolektorów wynosi **60 gr.** od losu.

Losy będą wydawane począwszy od środy dlnia 20 kwietnia b. r. kolektorom Loterji Państwowej i innym poważniejszym firmom w partjach **tylko po 10 sztuk na stały** rachunek t. j. bez prawa zwrotu losów niesprzedanych za **uprzednią** wpłatą należnej sumy po potrąceniu wynagrodzenia kolektorskiego (zatem 10 losów za kwote 54 zł). Sprzedawcy na prowincji wpłacać winni swe należności za pomocą blankietów P. K. O. na conto Generalnej Dyrekcji (Oddział Loterji Dobroczynnej) **Nr. 32.000.**

Blankiety czekowe P. K. O. można nabyć w każdym urzędzie pocztowym; na nich należy — posyłając gotówkę umieścić tylko **Nr. 32.000** Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej (Loterja Dobroczynna)" **i podać wyraźnie adres posyłającego.**

Wydawanie (wysyłka) losów Loterji Dobroczynnej rozpocznie się **od środy dnia 20 kwietnia b. r.** wyłącznie tylko tym sprzedawcom, którzy losy te zamówią i **prześlą tu należną za nie kwotę.** Wydawanie tych losów w komis, na kredyt lub w partjach mniejszych niż 10 sztuk jest wykluczonem.

Przy sprzedaży tych losów nie jest potrzebnem prowadzenie jakichkolwiek zapisków, gdyż kontrolą autentyczności będzie dopasowywanie losów do grzbietów tu pozostałych.

Wszystkie wygrane wypłacać będzie tutejsza Kasa bez jakichkolwiek potrąceń za przesłaniem nieuszkodzonych losów; wolno jednak sprzedawcom, o ile zechcą wypłacać wygrane graczom i tu odnośne losy przesyłać do realizacji, jednak ściśle w terminie na losach podanym.

Materjał reklamowy (plany, afisze i t. p.) w pewnej ilości otrzymają sprzedawcy stąd bezpłatnie. Wszyscy sprzedawcy otrzymają specjalną legitymację uprawniającą do sprzedaży losów 10-tej Loterji Dobroczynnej.

Generalna Dyrekcja wzywa niniejszym wszystkich sprzedawców w interesie celów dobroczynnych, którym wyłącznie czysty zysk tej Loterji jest poświęcony, do jaknaliczniejszych rychłych zamówień losów tej Loterji.

Żaden z obecnych sprzedawców nie powinien usuwać się od humanitarnego obowiązku poparcia tej loterji.

Warszawa, w kwietniu 1927 r.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowych.

Z drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie.